

עין משפט
נר מצוה

יד:

רבי יהודה נשיאה גזר תליסר תעניות. על שאר פורעניות (א) ומיהו קאמר ליה רבי אמי דאין מטריחין דהכי נמי משמע דהוא אשאר מיני פורעניות מדמייתי עלה הא דקאמר רבי יוחנן ל"ש אלא לגשמים אכל לשאר מיינים וכו':

שיצאה זמנה של רביעה.

זומן רביעה דיורה הוי צמרשון וילא מרחשון: **שלח** זהו ביחידים דמיתו. פירוש צומע תפלה תאמרו תפלת (ו) תענית והא דיחיד אומר ותן טל ומטר צברכת השנים אע"ג שמתפלל בעצמו הואיל זומן צבור הוא אכל בני יינוה הוו יחידים אפי' בתקופת תמוז לריבין למטרא:

הבב לפי השנים. אס לריכס אותה שנה גשמים שהיא שחונה ואס לריכס גשמים כבני יינוה שואלין ומן טל ומטר צברכת השנים: שולחן

פור

מטריחין את הצבור יותר מדאי דברי רבי רשב"ג. אומר לא מן השם הוא זה אלא מפני שיצא זמנה של רביעה שלחו ליה בני יינוה לרבי כגון אנן דאפילו בתקופת תמוז בעינן מיטרא היכי נעביד כיחידים דמינן או כרבים דמינן כיחידים דמינן ובשומע תפלה או כרבים דמינן ובברכת השנים ג' שלח להו כיחידים דמיתו ובשומע תפלה מיתיבי אמר רבי יהודה ט' אימתי בזמן שהשנים כתיקנן וישראל שרוין על אדמתן אבל בזמן הזה הכל לפי השנים הכל לפי המקומות הכל לפי הזמן אמר ליה מתניתא רמית עליה דרבי רבי תנא הוא ופליג מאי הוי עלה רב נחמן אמר בברכת השנים רב ששת אמר בשומע תפלה והלכתא בשומע תפלה: בשני ממין עם חשיכה ובחמישי כל היום מפני כבוד השבת: איבעיא להו היכי קתני בב' ממין עם חשיכה ובה' כל היום מפני כבוד השבת או דילמא בשני ממין ובחמישי פותחין כל היום כולו תא שמע דתניא י' בשני ממין עד הערב ובחמישי פותחין כל היום כולו מפני כבוד השבת היו לו שני פתחים פותח אחד ונועל אחד היה לו אצטבא כנגד פתחו פותח כדרכו ואינו חושש: עברו אלו ולא נענו ממעטין במשא ומתן ובבנין ובנטיעה: תנא א' ב בבנין בנין של שמחה נטיעה נטיעה של שמחה אי זהו בנין של שמחה זה הבונה בית חתנות לבנו אי זו היא נטיעה של שמחה זה הנוטע א' אבוורנקי של מלכים: ובשאילת שלום: תנו רבנן י' חברים אין שאילת שלום ביניהן עמי הארץ ששואלין מחזירין להם בשפה רפה ובכובר ראש ט' והן מתעטפין ויושבין כאבלים וכמגודין כבני אדם הנוזפין למקום עד שירחמו עליהם מן השמים א' אמר ר' אלעזר י' אין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו אלא אם כן נענה כיהושע בן נון שנאמר י' ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה אתה נופל על פנך ואמר ר' אלעזר אין אדם חשוב רשאי לחגור שק אלא אם כן נענה כיהורם בן אחאב שנאמר וַיְהִי כִשְׁמוֹעַ הַמֶּלֶךְ אֶת דְּבַר־יְהוָה וַיִּקְרַע אֶת בִּגְדָיו וְהוּא עֹוֹבֵר עַל הַחוּמָה וִירָא הָעָם וְהִנֵּה הַשֶּׁק עַל בָּשְׂרוֹ וְגו' ואמר ר' אלעזר לא הכל בקריעה ולא הכל בנפילה משה ואהרן בנפילה יהושע וכלב בקריעה משה ואהרן בנפילה דכתיב וַיִּפֹּל מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן עַל פְּנֵיהֶם יְהוֹשֻׁעַ וְכָלֵב בַּקְרִיעָה דְּכָתִיב וַיְהוֹשֻׁעַ בֶּן נֹון וְכָלֵב בֶּן יִפְנֶה קָרְעוּ בִגְדֵיהֶם מִתְקִיף לֵה ר' יירא ואיתימא ר' שמואל בר נחמני אי הוה כתיב יהושע כדקאמרת השתא דכתיב ויהושע הא והא עביד ואמר ר' אלעזר לא הכל בקימה ולא הכל בהשתחוויה מלכים בקימה ושרים בהשתחוויה מלכים בקימה דכתיב כֹּה אָמַר ה' גּוֹאֵל יִשְׂרָאֵל קְדוֹשׁ לְבָדֹה

של מלכים. שכן היו נוהגין כשגולד בן למלך היו נוטעין אילן לשמו ויום שממליכין אותו ועשין לו כסא ממנו. לישא אחרינא אילן גדול המיסך על הארץ לטייל המלך תחתיו ודומה לו צעירוצין (דף כה:) ההוא אצורונקא דהוה ליה לריש גלותא צבוסתניה: **של מלכים**. דרך מלכים נוטעין אותו ללל הוא נוטעו כמו כן ללל היא והיא נטיעה של שמחה: **ששאל בשלום**. תלמיד חכם מחזיר לו משום איזה ובשפה רפה: **אכל ומונדה חייצין צעטיפה**. ק' דכתיב ועל שפס יעטה^ט צמועד קטן (דף טו.)‏: **רשאי ליפול על פניו**. לצוות עצמו צפני הצבור שאס לא יענה יתרפויו כך שמעמי'. אלא אס כן יודעין צו שהוא חשוב כיהושע שאמר לו הקצ"ה קוס לך למה זה אתה נופל על פניך : **אלא אס כן נענה**. שידעין הן שנענה כיהורס. יהורס רשע היה אלא שהתענה על רעב שאיה צימיו ונענה דכתיב (מלכים ב ז ו) ויהי סאה סולת צשקל וסאתים שעורים צשקל: **לא הכל**. נענין א' בתפלה ולא הכל נענין בקריעה דיהושע וכלצ שלא היו חשובין כמשה ואהרן לא וכו ליענות אלא בקריעה. ומקרא צעלמא קא דריש: **ויהושע בן נון**. כתיב צמריה דההוא דויפל וי"ו מוסקיף על ענין ראשון: לנזה

א"ר יהושע בן לוי לא שנו אלא בנין של שמחה ממעטין, אבל אם היה גזוה סותרו ובונה. תנו רבנן תבירין אין שאילת שלום ביניהם עמי הארץ ששאלו מחזירין להם בשפה רפה ובכובר ראש. והן מתעטפין ויושבין כמגודין וכאבלים כבני נוזפין עד שירחמו עליהם מן השמים. א"ר אלעזר אין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו, יחיד בצבור, וכן מפורש בתלמוד ירושלמי, אלא אם כן נענה כיהושע בן נון, שנאמר ויאמר ה' אל יהושע קום לך למה זה אתה נופל על פניך. וכן אין אדם חשוב [רשאי] לחגור על של בשרו אלא אם כן נענה כיהורם, שנאמר ויהי כשמוע המלך את דברי האשה ויקרע את בגדיו [וכרן] וירא העם והנה השק על בשרו. ואמר ר' אלעזר משה ואהרן בנפילה יהושע וכלב בקריעה. ומסקנא, יהושע הא והא עבד. ועוד אמר, מלכים בקימה שרים בהשתחוויה.

בצבור. מטין עם חשכה. לא נועלין ולא פותחין, לא נועלין משום בני כפרים שבאין להספיף מים ומוזן לאחיהם שבכרכין, ולא פותחין הואיל דלאו לכבוד שבת הוא. ובחמישי מותרין. לפתוח לגמרי. יש לו שני פתחים. בשני, פותח אחד לגמרי הואיל ונועל אחד. ואם אין לו אלא פתח אחד ולפניו אצטבה, פותח [ונועל] כדרכו לגמרי אפילו בשני, הואיל ויש לפניו איצטבא דיש חיכר. ה"ג, תנא בנין בנין של שמחה. כלומר, הא דקתני ממעטין בבנין היינו בבנין של שמחה. א' אבוורנקי של מלכים. ששנולין בן נוטעין אילן אחד לשמו, וכשעומדין אותו למלך עושין ממנו כסא מלכות. ומנא לן דיהושע נענה, דכתיב ויאמר ה' אל יהושע וגו'. ויהושע. ו' מוסקיף על ענין ראשון, דהא והא עבד, בנפילה כמשה ובקריעה. לא הכל בקימה. כלומר לתמיד לבוא שעומדין כנגד ישראל.

מאימתי פרק ראשון תענית

גזר סליסר פעניסא. כדאמרינן צמתניתין (דף טו:) שלש ראשונות ושלס אמצעיות ושצב אחרונות ולשאר פורעניות עביד להו ולא לגשמים: **לגרמיה**. לעצמו דרש שלא אמר אלא לפי שהוא לא היה רוצה להתענות: **לא שנו**. דאין גזירים יותר משלש עשרה: **כשאמרו**. להתענות שלש ראשונות ושלס אמצעיות ושצב אחרונות: **לא מן השס הוא זה**. שאין זה (א) טעם שאין מניחין צצביל טורח אלא שכבר ילא זמנה של רביעה של יורה שהרי מרחשון עבר על כולן לסוף התעניות שמקצתן היו צכסליו כדקמני מתניתין. ואיכא למשמע מדרצי שמעון דצשאר מיני פורעניות דכל שעמא הוי יזמנייהו למיצטלי אפילו טפי גזרינן ורצי דאמר אין מטריחין סתמא וכוולוהו קאמר ואנא דאמרי כרצי: **ובצומע פסלה**. אמרינן לשאילת מטר כיחיד השואל לרכיו צצומע תפלה דהא דאמרינן שאלה צברכת השנים אפי' ציחיד משום דזמן צבור הוא אכל צמילמא אחריתי דהוי ליחיד ולא לצבור כהכא דצנקופת תמוז לאו זמן שאילת צבור הוא צצומע תפלה הוא דמדכר ליה ולא צברכת השנים כדאמרינן צמסכת ע"ז (דף ט.) וצברכות (דף כס.) אס היה לו חולה צמוך צימו מוזכר עליו צברכת החולים ולצסוף מוקמינן והלכתא צצומע תפלה כך שמעמי: **אימסי**. הוא סדר תעניות: **בזמן שהשנים צסיקין**. שהיה קליז צניסין וזריעה צמרשון ואין סדר השנים משתנה: **וישראל שרוין על אדמתן**. שנהגה ארץ ישראל ככן: **הכל לפי השנים**. אס לריכה אותה שנה למטר כגון שנה שחונה ש לריכה לגשמים הרבה: **לפי המקומות**. כגון ינוה דלפי' בתקופת תמוז עבו מטטרא. לא גרקינן לפי הזמן שלא ירדו עדיין גשמים: **בשני מטין עם חשיכה**. ולא נועלין ולא פותחין הואיל ולא ט' לכבוד שבת

הוא ובחמישי מותרין לפתוח לגמרי: **מטין**. שלא יראו בני אדם ויטערו אלא לעת ערב פותחין מקצתן כדי שהא להם מה לאכול צלילה: **או דילמא**. פותחין כל היום והכי משמע מתניתין צשני מטין וצה' היה פתוח כדרכו כל היום לגמרי מפני צבור השבת: **אליצנא**. כסא. דהשתא אין הסמות פתוחה לרשות הרבים ואס הוא פתוח אינו נראה כל כך: **פוסח כדרכו**. אפי' צשני ט') ה"ג **תנא צנין צנין של שמחה נטיעה נטיעה של שמחה**. צנין דקמני מתניתין לא צנין הצריך לו אלא צנין הצריך לשמחה דצדצד שמחה ממעטין: **ציס סתונו**. לעשות פוסמו: **אצורונקי לנזה**. כסא ממנו. לישא אחרינא אילן גדול המיסך על הארץ לטייל המלך תחתיו ודומה לו צעירוצין (דף כה:) ההוא אצורונקא דהוה ליה לריש גלותא צבוסתניה: **של מלכים**. דרך מלכים נוטעין אותו ללל הוא נוטעו כמו כן ללל היא והיא נטיעה של שמחה: **ששאל בשלום**. תלמיד חכם מחזיר לו משום איזה ובשפה רפה: **אכל ומונדה חייצין צעטיפה**. ק' דכתיב ועל שפס יעטה^ט צמועד קטן (דף טו.)‏: **רשאי ליפול על פניו**. לצוות עצמו צפני הצבור שאס לא יענה יתרפויו כך שמעמי'. אלא אס כן יודעין צו שהוא חשוב כיהושע שאמר לו הקצ"ה קוס לך למה זה אתה נופל על פניך : **אלא אס כן נענה**. שידעין הן שנענה כיהורס. יהורס רשע היה אלא שהתענה על רעב שאיה צימיו ונענה דכתיב (מלכים ב ז ו) ויהי סאה סולת צשקל וסאתים שעורים צשקל: **לא הכל**. נענין א' בתפלה ולא הכל נענין בקריעה דיהושע וכלצ שלא היו חשובין כמשה ואהרן לא וכו ליענות אלא בקריעה. ומקרא צעלמא קא דריש: **ויהושע בן נון**. כתיב צמריה דההוא דויפל וי"ו מוסקיף על ענין ראשון: לנזה

מתענין יותר מ"ג, [דאי מתענין יותר מ"ג] כבר יצאה זמנה של רביעה, דבר"ח כסיו [מתחילת להתענות, ואין גזרינן בתחילה תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון, וגזרו תענית בשני ובחמישי ושני דהיינו ט"ו יום בכסליו, ומתחיל השניות בשני וחמישי ושני, הרי כבר יצא כל כסליו, ועכשיו בר"ח טבת מתחילתין הו' תעניות חמישי ושני בכל שבוע, הרי יצאו בו' תעניות ג', שבתות, וגזרינן [בשבועי] [השבועי] ביום שני בשבוע רביעי', הרי יצא כל טבת וי"ג תעניות, ואם היו גזרינן עוד תעניות לא היו יכולין לגזור טבת, דאין גזרינן בתחלה אלא ביום שני, ורשע דטבת כבר עבר, אלא היה להם לגזור ביום שני שבשבת, וכבר עבר מקצת שבט, ובר"ח כבר יצא זמן רביעה וכובר יצאו שני גשמי שנה, ולחכי הוא אמר א' [באחד] בשבת ר"ה לאילן דכבר יצאו רוב גשמי שנה. כיחידים דמיין ובשומע תפלה. ושואלים מטר כיחיד ששואל צריכו בשומע תפלה. א"ר יהודה אימתי. סדר כל אילו התעניות. הכל לפי השנים. דשנה שחונה צריכה לרוב גשמים, ושאינה שחונה אינה צריכה גשמים מרובים. הכל לפי המקומות. כגון ינוה שואלין הגשמים [בתקופת תמוז], ומדכולל הכי ש"מ דשואלין תענית על הציבור אלא בשני, ועכשיו נימא דראש חדש כסלון] הוה ביום ראשון,